

מסורת הש"ס

(א) לפיל ס: (ב) (לפיל סג),
(ג) (לפיל ס:), (ד) ס"ח ת"ז וק
כר"ף ור"ש ל"ח.

תורה אור השלם

וַיִּשָּׂא כָלֶעָם אֶת עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לְשִׁכְתָּיו וְתוֹרֵי עָלָיו רַחֲמֵי
אֱלֹהִים:

גליון הש"ס

מתוך ד"ר מרתה פין
גורם רשע נמרים:

הנהגות הב"ח

(ב) גב' שחלקו לשנים:
(ג) שש מר נמי חת ליה
א"ל ידי: (א) רשב"ם ד"ה
סבר וכו' מטעמי נפח חסות
גדול: (ב) ד"ה: (ג) וכו'
חלוצותהי הס"ד: (ד) ד"ה
מפיק וכו' מניח למבוי
והסני מקום: (ו) ח"ו: ד"ה
לקח בית וכו' מדי שיכנס
לכל ויחית עלה נחמס:

מוסף רשמי

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

.D

השופטין זכא חזירו וסממו שגנה כותל כנגדו והוא שחק לאלתר הייא חזקה לזה הסומם שלא שנים שהיה חלוצו פחות אינה כלום מאחר שחקק כשסממו זה: שאין אדם עשוי שסוממין אורו דשלא דעין החזיק מעיקרה: שמרכה עליהן אם בדרך. שרוב בני אדם יואלין וגננמן עכשיו ויקרה: והלא מרכה עליהן אם בדרך. כגנני עליה וז שלא היטה שם חודם לבן והוא מכנים

לִקְחָה בֵּית בַּחֲצֵר אַחֶרֶת לֹא יִפְתָּחָה
לְחֻצֵי הַשּׁוּתָפִין. פִּירוּשׁ אֶפֶּיֶלֹ
לְבִימוּ כְּדִי (ו) עָלָה יִכְנֹס מִמֶּנּוּ לַחֲלָל
הַשּׁוּתָפִין: רִאיוֹן הֲלָא חֲתֻמָּה שֶׁחֲתֻמָּה
שְׂבִינָה עֲלֵיהֶם. מִסְמִיחָה קִדְּקָה
דְּרִישׁ דְּכַמִּי וְתִי עֲלֵי רוּחַ אֲנָלִיס:
נִפְלָה

שחלקו (ב) בשנים ומאי עלייה אפתאי: **מתני'** ילא יפתח אדם לחצר השותפין
 פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון ה"ה קטן לא יעשנו גדול אחד לא יעשנו
 שנים יאכל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון ה"ה קטן
 עושה אותו גדול ואחד עושה אותו שנים: **גמ'** מנהני מילי א"ר יוחנן דאמר
 קרא יוישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו מה ראה ראה שאין
 פתפתי אהליהם מכוונין זה לזה אמר ראוי הללו שתשרה עליהם שכניה: היה
 קטן לא יעשנו גדול: סבר רמי בר חמא למימר בר ד' לא לישויה בר תמניא
 דקא שקול תמניא בחצר אבל בר תרתי לישויה בר ארבעה שפיר דמי א"ל
 רבא **מצי** א"ל בפיתחא וזוטרא מצינא לאצטנועי מינך בפיתחא רבה לא מצינא
 אצטנועי מינך: אחד לא יעשנו שנים: סבר רמי בר חמא למימר בר ארבעי
 לא לישויה תרי בני תרתי תרתי דקא שקול תמני בחצר אבל בר תמני לישויה
 כני ארבעי ארבעי שפיר דמי א"ל רבא **מצי** אמר ליה בחד פיתחא מצינא
 אצטנועי מינך בתרי לא מצינא אצטנועי מינך: אבל פותח הוא לרה"ר פתח
 כנגד פתח: דא"ל סוף סוף הא בעית אצטנועי מכני רה"ר: **מתני'** ¹⁶ אין
 עושין חלל תחת רה"ר בורות שיחין ומערות **ר"א** מתייר כדי שתלה עגלה
 מהלכת ושעונה אבנים **באי** מוציאין זיזין וגזומטראות לרה"ר אלא אם רצה
 כונס לתוך שלו ומציא ¹⁷ ללקח חצר ובה זיזין וגזומטראות תרי זו בחוקתה:
גמ' ¹⁸ ורבנן ¹⁹ וזימנין דמפחית ולאן אדעתיה: אין מוציאין זיזין וגזומטראות וכו':
ר' אמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק למבואה וההוא גברא גמי הוה ליה זיזא דהוה
 מפיק לרה"ר ²⁰ (הווא קא מעכבי עליה בני רה"ר) אתא לקמיה דר' אמי א"ל זיל קיין
 אמר ליה והא מר גמי אית ליה (ב) דידי למבואה מפיק בני מבואה מחילין גבאי
 ידיך לרשות הרבים מפיק מאן מחיל גבך: **ר'** ינאי הוה ליה אילן הנוטה
 לרשות הרבים הוה ההוא גברא דהוה ליה נמי אילן הנוטה לרשות הרבים
 אתו בני רשות הרבים הווא קא מעכבי עליוהי אתא לקמיה דר' ינאי א"ל
 זיל

במת (דף ק"ט): **אמר ראובן סללו כו'** מדכתיב הסם וגמדר דן מה טובו אהלך קדיק: **סבר רמי ב**
יעשנו גדול היינו דאי הוה פתח בר ד' אמות רחב לא ירחיבו לח' אמות דקמפסיד לבעלי
ר כנגד כל הפתח בחזקת ארבע אמות רחוק מן הפתח בדאמרין בפיק רשון (ושל א.)
החצר כנגד רוחב ואילו מעיקרא לא הוה שקיל אלא ארבע אמות. אבל לנציטתא
דמטנטי פתחה קטן מטנטי (ו) מפתח גדול: **בר ספרי** דשקיל נמי ד' אמות בחצר כבד
אמות: **לשייב בר ארבעי**. דלא מפסיד להצריה נדרש דמעיקרא נמי שקיל ד' אמות בחצר: **לשייב**
אלא תמני בחצר כמעיקרא. ולא מטנטי נמי לא חיישין דמה לי ח' אמות בפתח אחד מה לי ח' אמות
ח' אמות יש לו פתחות להצר: **בחד פיתחא מנינא אינעטוי**. כשאש עשול יכולי להשתמש בחצר
זיס לא מנינא לאינעטוי כל כך דאפי' אם האחד השני יהיה פתוח: **סוף סוף חל כביש**
קרא פתח הבית ורובני סוסים וגמלים בחצר (ו) ליתנטי: **בבב"ג** זין עושין אלא
דוק דלמי מתמיהא שחור רלוס של צד ליוק ולירד לרין על עסקי ממנו. ומפרש ואזיל
ת: **ר"א פסיר**. אלא שיכסוהו כיסוי חוק כדי ששהא עגלה מהלכת דר"א אול חצר השתא ולא
ויפול וסבי אמרין בבבא קמא (דף נ"ג): **זיוין**. קורות קטנות: **גוונוראוס**. קורות גדולות
מני יכשלו כהם חר"ר והלכך און מוניאין דהא כל בני חר"ר ילמנהו גביה דלימחלו:
פתי מרקקשו לחון כשישור הולאת זיון ומויא: **וכה זיוין וגוונוראוס**. הבולטות לרשות
ת ואזמורס אימר כונס לעור שלי היה אבל המוכרה לו שהזיא חזיון הוא היה יצרן להביא
חוקה החוקתי ונכסתי לתון שלי דהויא לה חוקה שיש עמה טענה אבל לוקח לא יצרן
ן היקר הוציא המוכר את הזיון לתון להר"ר דטועמין לירש וטועמין לנזקם (ושל ג.): **גמ'** ורנן.
שיעין משום דזימנין דמתלעי מתוכו ויפחות ולא אדעתיה דעובד ברה"ר ויעבור ויפול: **מסיק**
וס הלון כל בני החצירות הוא: **הוו מעכבי עילויס בני רה"ר**. שופיו מזיקין לגמל ודוכבו:
זל

עין משפט
גר מצוה

רמב"א מ"ח ס"ז מהל'
שבתם ה'ל' וקמח עשר
פנ עינכם ח"מ ס"י קמח
ספיק' ג'
רמב"א ב' ג' מ"ח ס"ה שם ה'ל'
שם קמח שם עינכם
ס' ספיק' א'
רמב"א ד' מ"ח שם ה'ל' ו
עושם שם ספיק' ג'
רמב"א ה' מ"ח שם ה'ל' ו
עושם שם ספיק' ד'
רמב"א ו' מ"ח שם ה'ל' ו
עושם שם ספיק' ג'
רמב"א ז' ח' ט' מ"ח שם ה'ל' ו
יא עושם שם ספיק'
ד':

רצב י מתי פייג מלל טוק
מחזן הל' כג סתב
פסקן שס טושי'ס ח"מ פ"י
חז סקיף א:
רצב כ מתי שס הל' נד
טושי'ס שס סקיף ב:
רצב ל מתי שס הל' סה
טושי'ס שס סקיף ג:
רצב ז מתי שס הל' כג
טושי'ס שס סקיף א:

רבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]

(ח) נראה שהוא ליון על הנמ' דסבד רמ' בר חמא למיתר דבר ד' לא לישווייה בר חמא דקא שקיל וכו'.